НАРЕДБА № 2 от 21.04.2011 г. за здравните изисквания към гробищни паркове (гробища) и погребването и пренасянето на покойници

Издадена от министъра на здравеопазването, обн., ДВ, бр. 36 от 10.05.2011 г., в сила от 10.05.2011 г., изм. и доп., бр. 97 от 10.12.2019 г., изм. и доп., **бр. 59 от 11.07.2023 г., в сила от 11.07.2023 г.**

Раздел I
Общи положения

Чл. 1. С наредбата се определят здравните изисквания към гробищните паркове (гробища) и погребването и пренасянето на покойници.

Чл. 2. (1) Покойниците във всяко населено място се погребват в специално устроени гробищни паркове (гробища) или гробищни ансамбли.
(2) Изгарянето на покойници се извършва само в специално построени за целта крематориуми.

Чл. 3. (1) Устройственото планиране, инвестиционното проектиране, разрешаването на строителството и въвеждането в експлоатация на гробищните паркове се извършва в съответствие с изискванията на Закона за устройство на територията (ЗУТ), приложимите разпоредби на нормативните актове по прилагането му и специалните норми на тази наредба.
(2) Гробищните паркове се проектират, изпълняват и поддържат в съответствие с изискванията за достъпна среда за населението, включително за хората с увреждания.
(3) (Нова – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) Гробищните паркове, включително и тези по чл. 24 от Закона за вероизповеданията, се вписват в публичния регистър по чл. 36, ал. 3 от Закона за здравето.

Чл. 4. (1) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) Местата, в които ще се извършва погребване или урнополагане, се определят от собствениците на гробищните паркове или оправомощени от тях лица.
(2) (Изм. – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) Лицата по ал. 1 възлагат на определени лица (гробари) изкопаването и оформянето на гробни места и контролират тяхната работа.
(3) (Нова – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) Собствениците на гробищните паркове (гробищата) или оправомощените от тях лица са отговорни за управлението и поддържането на гробищните паркове и изпълнението на изискванията на тази наредба.
(4) (Нова – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) Собствениците на гробищните паркове (гробищата) или оправомощените от тях лица поддържат база данни за редовете и парцелите, броя на гробните места и датата на извършените погребения във всяко едно от тях.

Раздел II
Здравни изисквания към гробищните паркове

Чл. 5. (1) (Изм. – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) Местоположението, размерите и цялостното устройство на гробищните паркове се определят въз основа на действащите общи и

подробни устройствени планове на урбанизираните територии и подробни устройствени планове за парковете и градините. При проектирането на гробищните паркове се спазват нормативите за площ на терена по чл. 31, ал. 2 от Наредба № 7 от 2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони (ДВ, бр. 3 от 2004 г.).
(2) Подробни устройствени планове за гробищни паркове се приемат с решение на общинския съвет в зависимост от техния териториален обхват.
(3) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) След преустановяване на погребенията в гробищния парк по решение на общинския съвет теренът му може да се използва като мемориален парк само за урнополагане въз основа на действащ нов подробен устройствен план.

Чл. 6. (1) Теренът, определен за гробище, трябва да отговаря на следните изисквания:
1. да не е с наклон към страната на урбанизираните територии, към водоизточници, използвани за питейно-битови нужди, плажове и места за къпане;
2. да не крие опасност за свличане или срутване;
3. да не се наводнява при проливни дъждове или топене на снегове;
4. подпочвените води да са на дълбочина най-малко 0,5 м под изкопното ниво на гробните места.
(2) Изискванията по ал. 1, т. 1 и 4 не се прилагат, в случай че проектът за изграждане на гробище предвижда дренажна система с минимална дълбочина 2,2 м.
(3) (Нова – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) При разкриване на нови и/или разширение на съществуващи гробища собственикът изготвя или възлага изготвянето на хидрогеоложко проучване на нивото на подпочвените води на новите терени. Разкриването на нови или разширението на съществуващи гробищни паркове се допуска само при условие, че хидрогеоложкото проучване е показало, че предвидените терени отговарят на изискванията на ал. 1, т. 4 и ал. 2.

Чл. 7. (1) (Предишен текст на чл. 7 – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) На територията на гробището се разполагат:
1. парцели и гробищни места за погребване;
2. места за изграждане на гробници;
3. места за изграждане на урнови стени;
4. места за изграждане на костници;
5. места за разпръсване на урнова пепел;
6. вътрешни главни и второстепенни алеи;
7. площи за озеленяване около оградата и край алеите с висока дървесна растителност, храсти и цветни насаждения;
8. сгради и места за други дейности, необходими за функциониране на гробището;
9. тоалетни за посетителите;
10. места за паркиране на моторни превозни средства.
(2) (Нова – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) Разпоредбата на ал. 1, т. 9 не се прилага за гробищата, изградени в населени места по смисъла на § 1, ал. 2, т. 4 и 5 от Наредба № 7 от 2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони (ДВ, бр. 3 от 2004 г.), и за гробища, в които се извършват погребвания само на лица от вероизповедания, регистрирани по Закона за вероизповеданията и чиито верски убеждения и принципи не позволяват изграждането на тоалетни на гробищния парк.
(3) (Нова – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) Разпоредбата на ал. 1, т. 10 не се прилага за гробищата, изградени в населени места по смисъла на § 1, ал. 2, т. 4 и 5 от Наредба № 7 от 2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони.

Чл. 8. (1) Гробищните паркове се ограждат с ограда.

(2) (Нова – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) Когато гробищата са разположени на труднодостъпни терени и изграждането на ограда е затруднено и/или невъзможно, се допуска ограждането да се извърши чрез естествени материали (зелен пояс, жив плет и други).
(3) (Предишна ал. 2, изм. – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) В гробищните паркове се осигурява течаща вода:
1. за питейно-битови цели, отговаряща на изискванията на Наредба № 9 за качеството на водата, предназначена за питейно-битови цели (ДВ, бр. 30 от 2001 г.), с която се захранват чешми, предназначени за пиене и измиване, за работни и санитарни помещения, както и за сгради и помещения, предназначени за извършване на богослужение и религиозни обреди или други ритуали (панихиди, помени и други); и
2. за цели, различни от питейно-битовите – измиване на алеи, паметници и други; в тези случаи на чешмите, които са захранени с вода, различна от питейна, се поставят трайни табели, обозначаващи, че водата не е годна за пиене.
(4) (Нова – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) В гробищните паркове, изградени в населени места по смисъла на § 1, ал. 2, т. 4 и 5 от Наредба № 7 от 2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони, се допуска осигуряване само на течаща вода за целите по ал. 3, т. 2.
(5) (Предишна ал. 3 – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) Отпадъчните води се включват в канализационната мрежа на населеното място. Когато няма изградена канализационна система, отпадъчните води се изпускат във водоплътни изгребни ями, оразмерени съгласно нормите за проектиране на канализационни системи.
(6) (Предишна ал. 4 – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) За събиране на венци, цветя и други отпадъци се осигуряват подходящи съдове и се организира транспортирането им за последващо третиране.
(7) (Нова – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) Собствениците на гробищните паркове или оправомощените от тях лица организират и осигуряват поддържането и почистването на гробищните паркове, включително и осъществяване на дейности по дератизация и дезинсекция.

Чл. 9. Погребването на покойници се извършва във:
1. отделни гробни места;
2. урнови гробове;
3. урнови стени (ниши);
4. надземни стени (ниши) за поставяне на ковчези;
5. подземни или надземни гробници.

Чл. 10. (1) (Изм. – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) Отделните гробни места са обособени части от гробищния парк (гробището), предназначени за полагане на ковчег на покойник, включително на два ковчега при фамилни гробни места, които се разполагат един до друг или в подземни стоманобетонни или полимерни камери един над друг.
(2) Всяко гробно място за възрастен трябва да има минимални размери, както следва:
1. дължина - 2 м;
2. широчина - 1 м, а за фамилно гробно място - най-малко 1,5 м;
3. дълбочина - 1,5 м.
(3) При погребване на трупове на деца дълбочината на гроба трябва да бъде най-малко 1,2 м.
(4) Разстоянието между гробовете не трябва да бъде по-малко от 1 м по дългите им страни и 0,5 м по късите им страни.
(5) При извършване на погребването над гробното място се създава земен насип, висок около 0,5 м. Този насип впоследствие може да се оформи с рамка с паметна плоча.
(6) Гробните места могат да се оформят с паметни плочи, декорации и други елементи, без да се излиза извън установените за гробното място размери.

Чл. 11. (1) Стоманобетонни и полимерни камери са специално изградени съоръжения за едно или две погребвания, с възможност за поставяне на разделителна плоча, осигуряваща хоризонтално разделяне на камерата, които се монтират след извършване на изкоп с дълбочина не по-малко от 2,2 м и полагане на дренажен пласт под тях. Минималният слой пръст от дъното на горната камера не може да бъде по-малко от 1,25 м.
(2) Камерите трябва да имат следните минимални размери:
1. дължина - 2,2 м;
2. широчина - 1 м;
3. обща дълбочина - 1,5 м.
(3) Погребването на покойник в стоманенобетонна или полимерна камера се извършва в херметически затворен метален ковчег с филтрираща система.
(4) При погребване на втори покойник в стоманенобетонната или полимерната камера не се прилага срокът по чл. 25, ал. 1, а погребалната ниша след поставяне на ковчега се затваря плътно.

Чл. 12. (1) (Изм. – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) Урновите гробове се разполагат на обособени места от гробищния парк (гробището).
(2) Урновите гробове са с размери 0,7 м на 1 м, предназначени за полагане на една или повече урни с пепел от кремирани покойници.

Чл. 13. (1) Урнополагането може да се извършва в обикновени или фамилни гробни места на близки на покойника.
(2) Полагането на урни в гробно място трябва да става на 0,7 - 0,8 м дълбочина така, че урната да бъде покрита най-малко с 0,3 м пръст.

Чл. 14. Урновите стени (ниши) са обособени части от специално изградени стени в гробищния парк за полагане на урни с пепел от кремирани покойници.

Чл. 15. При надземни погребвания (в надземни стени (ниши) за поставяне на ковчези или в надземни гробници) покойниците се поставят в запоени метални ковчези с филтрираща система, а погребалната ниша след поставяне на ковчега се затваря плътно.

Чл. 16. Изграждането на надземна урнова стена (ниша), надземна стена (ниша) за поставяне на ковчези, стоманобетонна камера, гробница или костница в случаите, когато представляват строеж по смисъла на ЗУТ, се допуска въз основа на разрешение за строеж, издадено при условията и по реда на ЗУТ.

Чл. 17. (1) Не се допуска погребване в общи гробове освен в изключителни случаи със съгласието на директора на съответната регионална здравна инспекция при спазване на следните изисквания:
1. разстоянието между отделните ковчези да бъде най-малко 0,5 м;
2. при погребване в два реда горният ред трябва да бъде отделен от долния с 0,5 м пръст;
3. ковчезите от горния ред трябва да се разполагат в шахматен ред спрямо долния;
4. дълбочината на общите гробове при погребване в два реда трябва да бъде най-малко 2,5 м и на най-малко 0,5 м от нивото на подпочвените води.
(2) (Изм. – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) Погребване извън гробищен парк (гробище) се допуска по изключение само на висши духовни лица от вероизповедания, регистрирани по реда на Закона за вероизповеданията, след решение на управителните им органи.
(3) (Нова – ДВ, бр. 97 от 2019 г., изм., бр. 59 от 2023 г., в сила от 11.07.2023 г.) Погребването на лицата по ал. 2 се допуска само на терени, върху които има изградени сгради за извършване на богослужение или за провеждане на религиозни обреди и церемонии.
(4) (Нова – ДВ, бр. 59 от 2023 г., в сила от 11.07.2023 г.) Когато терените по ал. 3 се намират в урбанизираната територия на населените места, погребването на лицата по ал. 2 се допуска със съгласие на директора на съответната регионална здравна инспекция при условие, че:
1. теренът е самостоятелно обособен и ограден;

2. гробното място се обособява в частта от оградения терен, под която не са ситуирани водопроводни мрежи и съоръжения и която не е в непосредствена близост до граница с жилищни сгради.

Чл. 18. При извършване на погребвания на лица от вероизповедания, различни от традиционното за Република България източноправославно вероизповедание, се вземат под внимание битът и традициите на съответната религиозна общност, регистрирана съгласно българското законодателство.

Раздел III
Изисквания при погребване и пренасяне на покойници (тленни останки)
(Загл. доп. – ДВ, бр. 97 от 2019 г.)

Чл. 19. (1) Погребването на покойници се извършва най-рано 24 часа след установяване на смъртта по реда на Наредба № 14 от 2004 г. за медицинските критерии и реда на установяване на смърт (ДВ, бр. 39 от 2004 г.) и получаване на препис-извлечение от акта за смърт.
(2) Погребване след 48 часа от настъпване на смъртта се разрешава при условие, че се вземат мерки за запазване и съхранение в специализирана хладилна камера или консервация на трупа съгласно изискванията на БДС EN 15017:2006 "Погребални услуги".
(3) (Нова – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) Лицата, които извършват дейности по подготовката на тленните останки за погребване и пренасяне, работят с лични предпазни средства, определени по реда на Наредба № 3 от 2001 г. за минималните изисквания за безопасност и опазване на здравето на работещите при използване на лични предпазни средства на работното място (ДВ, бр. 46 от 2001 г.).

Чл. 20. (1) Кремирането на покойник се извършва след съставяне на акт за смърт и представяне на разрешение за кремация по образец съгласно приложение № 1. Разрешението се издава от лекаря или фелдшера, установил настъпването на смъртта, или лекаря, извършил аутопсията.
(2) Кремацията се извършва не по-рано от 24 часа и не по-късно от 8 дни след настъпването на смъртта при съхраняване на трупа в хладилна камера.
(3) Изгарянето на покойника трябва да бъде пълно и да не замърсява околната среда.
(4) Прахът на починалия се поставя в специален съд (урна) и се пренася за извършване на обреда по урнополагане, определен от близките на починалия, в съответния гробищен парк или се предава за съхранение на близките на починалия.
(5) (Доп. – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) По желание на близките прахът на починалия може да бъде разпръснат на специално определени, от собственика на гробището места в рамките на гробищните паркове, на открито в природата или в частни имоти, намиращи се извън населени места, като в последния случай е необходимо писменото съгласие на собственика на имота.
(6) (Изм. – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) Прах от непотърсени урни в срок от 30 дни се заравя в определени урнови гробове на територията на гробищния парк (гробището).

Чл. 21. (1) Пренасянето и превозването на покойници се извършва със специализиран транспорт, предназначен само за тази цел, след извършено уведомление по реда на Наредба № 9 от 2005 г. за условията и реда за създаване и поддържане на публичен

регистър на обектите с обществено предназначение, контролирани от регионалните здравни инспекции (ДВ, бр. 28 от 2005 г.).
(2) (Изм. – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) Кабината на водача на транспортното средство се отделя от товарния сектор чрез плътна преграда. Товарният сектор ежедневно се почиства и дезинфекцира с биоцид, разрешен за предоставяне на пазара по реда на Регламент (ЕС) № 528/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. относно предоставянето на пазара и употребата на биоциди (ОВ, L 167, 27.06.2012 г.) или на Закона за защита от вредното въздействие на химичните вещества и смеси, при спазване на условията на издаденото разрешение и на изискванията, посочени на етикета.
(3) (Нова – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) Транспортните средства по ал. 1 се оборудват със средства за отчитане на температурата в товарния сектор.
(4) (Нова – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) В случаите, когато пренасянето изисква времетраене повече от два часа, транспортните средства по ал. 1 трябва да осигуряват поддържане на температура в товарния сектор от 0 до 5 °C.

Чл. 22. (1) (Изм. – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) Покойниците, починали от заболяванията: холера, чума, петнист тиф, коремен тиф, антракс, туберкулоза (с бацилоотделяне), вирусни хеморагични трески и полиомиелит, или от установено ново, непознато опасно заразно заболяване, се поставят в плътно затварящи се полиетиленови чували, поставени в плътно затворени дървени ковчези, облицовани отвътре с ламарина. Дъното на ковчезите се посипва с прахообразен биоцид, разрешен за предоставяне на пазара по реда на Регламент (ЕС) № 528/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. относно предоставянето на пазара и употребата на биоциди или на Закона за защита от вредното въздействие на химичните вещества и смеси, за продуктов тип 2 с доказано спороцидно действие, при спазване на условията на издаденото разрешение и на изискванията, посочени на етикета.
(2) В случаите по ал. 1 ковчезите остават затворени при пренасянето на покойниците до гробището, както и по време и след провеждане на траурния ритуал.

Чл. 23. (1) Пренасянето на покойници от едно населено място на страната в друго се извършва, като тялото се поставя във:
1. транспортен плик за покойници;
2. плътен дървен ковчег, облицован отвътре с ламарина, или
3. плътно затворен транспортен контейнер.
(2) (Изм. – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) В случаите по ал. 1, т. 2 и 3 дъното на ковчега/контейнера се покрива със стърготини или се поставя абсорбиращ дюшек и се посипва с прахообразен биоцид, разрешен за предоставяне на пазара по реда на Регламент (ЕС) № 528/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. относно предоставянето на пазара и употребата на биоциди или на Закона за защита от вредното въздействие на химичните вещества и смеси, за продуктов тип 2 с доказано спороцидно действие, при спазване на условията на издаденото разрешение и на изискванията, посочени на етикета.
(3) При транспортиране на покойници на дълги разстояния допълнително може да се извърши балсамиране и/или охлаждане на тленните останки. В случай на охлаждане температурата във вътрешността на контейнера не трябва да превишава 8°C през цялото време на транспортиране.

Чл. 24. (Изм. – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) (1) Пренасянето на покойници от територията на Република България в друга държава се допуска с разрешение на директора на съответната регионална здравна инспекция.
(2) Пренасянето по ал. 1 се извършва в метален ковчег с филтрираща система, в плътен дървен ковчег, облицован отвътре с ламарина, или в плътно затворен транспортен контейнер.
(3) При пренасянето на покойници в ковчези/контейнери дъното на ковчега/контейнера се покрива със стърготини или се поставя абсорбиращ дюшек и се посипва с прахообразен биоцид, разрешен за предоставяне на пазара по реда на Регламент (ЕС) № 528/2012 на

Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. относно предоставянето на пазара и употребата на биоциди или на Закона за защита от вредното въздействие на химичните вещества и смеси, за продуктов тип 2 с доказано спороцидно действие, при спазване на условията на издаденото разрешение и на изискванията, посочени на етикета.
(4) Ковчезите по ал. 2 се затварят херметически и/или се запояват и се пломбират.
(5) Когато се транспортират кремирани останки, те трябва да са защитени в подходящ за целта контейнер, чието съдържание трябва да е ясно идентифицирано.
(6) Контрол за спазването на здравните изисквания по ал. 2 и 3 се извършва от държавен здравен инспектор преди полагане на тленните останки в ковчега или транспортния контейнер.
(7) Херметизирането или запояването и пломбирането на ковчега, съответно затварянето на транспортния контейнер, се извършва в присъствието на представител на Агенция "Митници".

Чл. 24а. (Нов – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) (1) За получаване на разрешение по чл. 24, ал. 1 се подава заявление до директора на съответната регионална здравна инспекция по образец съгласно приложение № 2, към което се прилагат:
1. копие на съобщение за смърт;
2. копие от смъртния акт или препис-извлечение от акт за смърт;
3. копие на документ за самоличност на починалото лице;
4. копие на разрешение за кремация – когато е извършена такава;
5. копие на удостоверение, издадено от лекар със специалност "Съдебна медицина" – когато е извършена аутопсия и/или обработка на тленните останки;
6. пълномощно или копие на договор с погребална агенция – когато заявлението се подава от упълномощено лице;
7. документ за платена такса.
(2) Заявлението по ал. 1 се подава от съпруг/съпруга, роднина или упълномощено от тях лице или длъжностно лице.
(3) Когато заявлението се подава от погребална агенция, която не е регистрирана на територията на Република България, към заявлението по ал. 1 се прилага и документ за актуална регистрация съгласно законодателството на съответната държава по регистрация.
(4) При подаване на заявлението длъжностно лице от регионалната здравна инспекция проверява приложените документи и когато установи непълнота или нередовност, дава указания на заявителя за отстраняването им в срока по ал. 5.
(5) В срок до 24 часа от подаване на заявлението регионалната здравна инспекция извършва проверка за спазване на изискванията на чл. 24, ал. 2 и 3 и на изискванията на чл. 21, ал. 2 – 4 по отношение на транспортното средство в случаите, когато същото е регистрирано извън територията на Република България.
(6) В срок до 24 часа от получаване на документите по ал. 1, 3 и 4 и извършване на проверките по ал. 5 директорът на регионалната здравна инспекция издава разрешение по образец съгласно приложение № 3.

Чл. 25. (1) Изравянето на трупове или останките им за последващо използване на същото гробно място се разрешава най-малко след 8 години от последното погребване и се извършва през деня.
(2) Главният държавен здравен инспектор може да определи срок, по-кратък от този по ал. 1, за отделни гробищни паркове или обособени парцели от тях въз основа на данни за климата, нивото на подпочвените води, механичния състав, относителната влажност, pH и степента на замърсяване на почвата с екзогенни химични замърсители.
(3) За намаляване на срока по ал. 1 за отделни гробищни паркове или обособени парцели лицето, управляващо гробищния парк, подава заявление до главния държавен здравен инспектор, към което прилага здравно-хигиенна експертиза, обуславяща искането намаление на срока, изготвена от експерт в областта на оценка на въздействието върху околната среда.

(4) При необходимост главният държавен здравен инспектор може да изисква от лицето, управляващо гробищния парк, допълнителна информация за обстоятелствата по ал. 2.
(5) Изваждане на тленни останки за последващо използване на надземна ниша за поставяне на ковчег, стоманобетонна или полимерна камера и подземна или надземна гробница се извършва през деня и се разрешава най-малко след изтичане на 20 години от последното погребване.
(6) Лицето, управляващо гробищния парк, носи отговорност за спазването на условията и сроковете по ал. 1, 2 и 5.

Чл. 26. (1) Изравянето на трупове на починали или на останките им преди изтичане на 8 години от погребването или преди изтичане на срока по чл. 25, ал. 2 се допуска само по нареждане на съда или на прокурора по реда и при условията на чл. 157 от Наказателно-процесуалния кодекс и след писмено уведомяване на съответната регионална здравна инспекция.
(2) Лицата (гробарите) по чл. 4, ал. 2, които изравят трупове на починали лица и останките им, работят с лични предпазни средства, определени по реда на Наредба № 3 от 2001 г. за минималните изисквания за безопасност и опазване на здравето на работещите при използване на лични предпазни средства на работното място (ДВ, бр. 46 от 2001 г.). След приключване на работа гробарите измиват ръцете си и ги дезинфекцират с биоцид, разрешен за употреба от министъра на здравеопазването.
(3) (Изм. – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) Гробовете, от които са извадени тленни останки, при засипването им се дезинфекцират с подходящи биоциди, разрешени за предоставяне на пазара по реда на Регламент (ЕС) № 528/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. относно предоставянето на пазара и употребата на биоциди или на Закона за защита от вредното въздействие на химичните вещества и смеси, при спазване на условията на издаденото разрешение и на изискванията, посочени на етикета.

Чл. 27. (Нов – ДВ, бр. 97 от 2019 г.) При репатриране на покойник (тленни останки) от друга държава на територията на Република България същите се придружават със следните документи:
1. смъртен акт или друг документ, в който е посочена причината за смъртта;
2. документ от компетентните органи на съответната държава, удостоверяващ, че покойникът (тленните останки) не представлява епидемиологична опасност.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. Съществуващите гробищни паркове (гробища) се привеждат в съответствие с изискванията на наредбата в срок до две години от влизането ѝ в сила.

§ 2. Наредбата се издава на основание на чл. 34, ал. 2 във връзка с § 1, т. 9, буква "ж" от допълнителните разпоредби на Закона за здравето и отменя Наредба № 21 от 1984 г. за хигиенните изисквания за изграждане и поддържане на гробищни паркове (гробища) и погребване и пренасяне на покойници (ДВ, бр. 92 от 1984 г.).

§ 3. Наредбата влиза в сила от деня на обнародването ѝ в "Държавен вестник".

§ 4. Контролът по изпълнението на наредбата се осъществява от органите на държавния здравен контрол.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ
към Наредбата за изменение и допълнение на
Наредба № 2 от 2011 г. за здравните изисквания
към гробищни паркове (гробища) и погребването
и пренасянето на покойници
(ДВ, бр. 97 от 2019 г.)

§ 22. В срок до шест месеца от влизането в сила на тази наредба вписаните в регистъра по чл. 36, ал. 3 от Закона за здравето транспортни средства за превоз на тленни останки се привеждат в съответствие с изискванията на чл. 21, ал. 3 и 4.

.....

Приложение № 1
към чл. 20, ал. 1

.....
.....
(лечебно заведение, адрес и регистрационен №)
Изх. № ...../.....
(дата)

РАЗРЕШЕНИЕ ЗА КРЕМАЦИЯ
на основание на чл. 20, ал. 1 от Наредба № 2 от 2011 г. за здравните изисквания към гробищни паркове (гробища) и погребването и пренасянето на покойници

С настоящото се разрешава кремирането на тялото на:
.....
(име, презиме и фамилия на починалия)
.....
(дата и място на раждане)
Местоживеене .....
(община, град/село, улица)
Лична карта № ....., издадена на
..... от .....
Причина за смъртта .....
(по съобщението за смърт)
Починалият/та не е аутопсиран/а.
Починалият/та е аутопсиран/а. Аутопсионен протокол №
...../..... год.

НЕ НАМИРАМ ДАННИ ЗА НАСИЛСТВЕНА СМЪРТ И/ИЛИ НЕ СЕ НАЛАГА СЪДЕБНО-МЕДИЦИНСКА ЕКСПЕРТИЗА.
ПОКОЙНИЯТ МОЖЕ ДА БЪДЕ КРЕМИРАН.

Лекар: ....
(трите имена на лекаря) (подпис и печат)

Приложение № 2
към чл. 24а, ал. 1
(Ново – ДВ, бр. 97 от 2019 г.)
Вх. № ...../.....
(дата)
ДО ДИРЕКТОРА
НА РЗИ .....

ЗАЯВЛЕНИЕ

от .....
(трите имена на лицето или фирма на юридическото лице)
в качеството на .....
..... ,
(съпруг/съпруга, роднина, упълномощено лице или длъжностно лице)
адрес:
гр./с ..... ,
ЕИК: ..... ,
(когато се подава от погребална агенция, регистрирана на територията на Република България)
тел.: .....

УВАЖАЕМИ .....,
Заявявам желанието си да ми бъде издадено разрешение за пренасяне на покойника/тленните останки на/урната на: .....
..... ,
(име, презиме и фамилия на починалия)
роден/а на ..... ,
(дата и място на раждане)
починал/а на .....
в гр./с. ..... ,
причина за смъртта: .....
Пренасянето ще се извърши със специализирано транспортно средство .....
..... ,
(вид на транспортното средство, регистрационен номер)
собственост на ..... ,
(наименование на физическото или юридическото лице)
вписано под № .....
в публичния регистър на обектите с обществено предназначение, воден от Регионална здравна инспекция – .....
..... ,
по маршрут от .....
през .....
до .....

Прилагам следните документи:
1. копие на съобщение за смърт;
2. копие от смъртния акт или препис-извлечение от акт за смърт;
3. копие на документ за самоличност на починалото лице;
4. копие на разрешение за кремация, ако е извършена такава;
5. копие на удостоверение, издадено от лекар със специалност "Съдебна медицина" – когато е извършена аутопсия и/или обработка на тленните останки;
6. пълномощно или копие от договор с погребална агенция;
7. документ за актуална регистрация съгласно законодателството на съответната държава по регистрация – когато заявлението се подава от погребална агенция, която не е регистрирана на територията на Република България;
8. документ за платена такса:

☐ на каса ☐ ПОС терминал ☐ банков път

Желая да получа издадения във връзка с административната услуга документ по начин, отбелязан по-долу. В случай на получаване като куриерска или пощенска

пратка декларирам, че пощенските разходи са за моя сметка, платими при получаването
му за вътрешни пратки и предварително при международна пратка, и съм съгласен документите да бъдат пренасяни за служебни цели:

☐ от звеното за административно обслужване на регионалната здравна инспекция лично или чрез упълномощено от мен лице;

☐ чрез лицензиран пощенски оператор на адрес: .... ;

☐ като вътрешна препоръчана пощенска пратка (разходите за изпращане са за сметка на заявителя на услугата и се заплащат при доставката);

☐ като вътрешна куриерска пратка чрез .... (разходите за изпращане са за сметка на заявителя на услугата и се заплащат при доставката);

☐ като международна препоръчана пощенска пратка (разходите за изпращане са за сметка на заявителя на услугата и се заплащат при заявяване на
услугата) на адрес:
..... ;
(точен адрес за получаване на документа)

☐ по електронен път на електронен адрес: ....., съгласно изискванията на Закона за електронното управление и Наредбата за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни
услуги.

Забележка.
Вярното се отбелязва с Х.

С подписване на настоящото заявление изразявам своето съгласие Регионална здравна инспекция – ....., да обработва, съхранява и архивира личните ми данни чрез компютърни и други системи съгласно изискванията на Закона за защита на личните данни с цел осъществяване на законово регламентираните функции.

Уведомен/а съм за целта и средствата за обработка на личните ми данни, доброволния характер на предоставянето на данните и сферата на ползването им, както и с правото ми на достъп до и на коригиране на събраните данни.

Дата..... г. Заявител: .....
Гр. ..... *(подпис)*

Забележка. Услугата може да бъде заявена със заявление на гише в звеното за административно обслужване или по пощата. Заявлението може да бъде подавано и по електронен път, подписано с електронен подпис, основан на квалифицирано удостоверение за електронни подписи или квалифициран електронен подпис.

Приложение № 3
към чл. 24а, ал. 6
Предишно приложение № 2,
изм. – ДВ, бр. 97 от 2019 г.)

РЕГИОНАЛНА ЗДРАВНА ИНСПЕКЦИЯ

.....

РАЗРЕШЕНИЕ
ЗА ПРЕНАСЯНЕ НА ПОКОЙНИК/ТЛЕННИ
ОСТАНКИ/УРНА ИЗВЪН СТРАНАТА

№ ...../.....

На основание чл. 24, ал. 1 от Наредба № 2 от 2011 г. за здравните изисквания към гробищни паркове (гробища) и погребването и пренасянето на покойници

Р А З Р Е Ш А В А М

пренасянето на покойника/тленните останки на/урната на: .....
.....
.....,

(име, презиме и фамилия на починалия)

дата и място на раждане: .....
.....,
починал на .....
в гр./с. .....,
причина за смъртта .....

Покойникът/тленните останки/урната ще бъде пренесен с .....
.....
.....
.....
.....

(вид на транспортното средство, регистрационен номер)

по маршрут от .....
.....
през .....
.....
до .....
.....

Пренасянето на трупа да се извърши в херметически затворен метален ковчег с филтрираща система, в плътен дървен ковчег, облицован отвътре с ламарина, запоен и пломбиран, или в плътно затворен транспортен контейнер.

Дъното на ковчега/контейнера да се покрие със стърготини или да се постави абсорбиращ дюшек и да се посипе с прахообразен биоцид, разрешен за предоставяне на пазара по реда на Регламент (ЕС) № 528/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. относно предоставянето на пазара и употребата на биоциди (ОВ, L 167, 27.06.2012 г.) или на Закона за защита от вредното въздействие
на химичните вещества и смеси, за продуктов тип 2 с доказано спороцидно действие,
при спазване на условията на издаденото разрешение и на изискванията, посочени на

етикета.

ДИРЕКТОР: .....